

191. Hvilken betydning har Åndens gaver i den Nyapostolske Kirke?

Lige som de virkede i menighederne i den urkristne tid, virker Åndens gaver også i den Nyapostolske Kirke og er underordnet apostelembudet.

4. Sakramenterne

192. Hvad er sakramenter?

Sakramenter er hellige handlinger, ved hvilke Gud slutter en pagt med mennesket, som forbinder Gud med sit af ham udvalgte folk. De udføres af Guds sendebud og danner de uundværlige grundlag for at være Guds børn.

193. Hvor mange sakramenter gives i den Nyapostolske Kirke?

I den Nyapostolske Kirke gives, svarende til Jesu- og apostellæren, tre sakramenter:

- a) den Hellige Vanddåb
- b) den Hellige Nadver og
- c) den Hellige Besøgning

(Matteus 3, 13-17; 28, 19, 20; Lukas 22, 19, 20); Johannes 6, 27; Apostlenes Gerninger 8, 14-17; 1. Korinter 11, 23-26).

194. Hvilken kendsgerning bevidner, at Gud har forordnet disse tre sakramenter?

Det entydige bevis på, at Gud har forordnet disse tre sakramenter, ligger deri, at Gud i sin væsensudfoldelse åbenbarer sig som den trefoldigt virkende: "Han er den, som kom med vand og blod: Jesus Kristus; ikke med vandet alene, men med vandet og med blodet; og det er Ånden, som vidner, fordi Ånden er sandheden. Thi der er tre, som vidner: Ånden og vandet og blodet; og de tre stemmer overens" (1. Johannes 5, 6-8).

- a) Den Hellige Vanddåb

195. Hvad er den Hellige Vanddåb?

Den Hellige Dåb med vand er en bestanddel af genfødselen og den nødvendige forudsætning for modtagelsen af Helligånden. Den er desuden en god samvittigheds pagt med Gud (Johannes 3, 5; 1. Peter 3, 21). Forbundet med den er afvaskningen af arvesynden, den ved Adams og Evas syndefald bevirkede syndighed af menneskeslægten.

196. Hvilken stilling indtager Gud i denne pagt?

I dåbshandlingen åbner Gud vejen for mennesket til den fuldstændige forløsning ud af Jesu Kristi forjættelse.

197. Hvilken stilling indtager mennesket i denne pagt?

Mennesket bekender sig til den guddommelige udvælgelse og lover over for Gud, at han vil undsige Djævelen og alt ikke guddommeligt væsen og at han vil følge Guds sendebud på vejen til forløsningen.

198. Hvem kan modtage den Hellige Dåb?

Ifølge Jesu befaling til sine Apostle skal alle folkeslagene døbes (Matteus 28, 19). Efter dette findes der ikke nogen indskrænkninger, som Jesus har anordnet. Den enkeltes forudsætning er hans tro og hans bodfærdighed.

199. Hvorfor døbes også børn?

Jesus sagde selv: "Lad de små børn komme til mig; dem må I ikke hindre; thi Guds rige hører sådanne til" (Markus 10, 14). Apostel Paulus selv døbte i Filippi fangevogteren og alle hans (Apostlenes Gerninger 16, 31-33). Således findes der ingen grund til at udelukke børnene fra Frelserens velsignelser, for også de behøver Herrens nåde.

200. Hvem overtager pligterne fra dåbsløftet for børnene indtil deres konfirmation?

Indtil konfirmationen overtager forældrene eller deres stedfortrædere i børnenes sted de pligter, der opstår af dåbsløftet, og lover, efter bedste evne at bevare barnets sjæl for Herren.

201. Hvem er berettiget til at give den Hellige Dåb?

Jesu Kristi Apostle og de af dem indsatte præstelige embeder er berettiget til at give den Hellige Dåb. I nødstilfælde kan enhver troende, besejlet nyapostolsk kristen udføre dåben.

202. Hvilken værdi har den dåb, der er blevet foretaget i andre kristne samfund?

Den vanddåb, der er modtaget i et andet kristent samfund eller en anden kristen kirke i Guds treenige navn, anerkendes af den Nyapostolske Kirke som et for vedkommende samfund gyldigt sakramente. Til opnåelsen af genfødselsafvånd og Ånd er bekræftelsen af denne dåb gennem Apostlen eller en af ham befuldmægtiget embedsbærer en forudsætning.

b) Den Hellige Nadver

203. Hvad er den Hellige Nadver?

Den Hellige Nadver er dets sakramente, som af Jesus selv er blevet indstiftet til ihukommelse af hans bitre lidelser og hans død og det af ham bragte fuldgyldige offer (Mattæus 26, 26-28; Lukas 22, 19, 20).

Dens værdige nydelse bevarer evigt liv for sjælen og giver sjælen sikkerhed for at blive i Jesus, som også han vil blive i den, og for at beholde indertligt livsfællesskab med ham (Johannes 6, 51-58).

De således modtagne kræfter hjælper til at overvinde alt det, der kunne være en hindring for sjælens evige frelse (sammenlign Johannes' Åbenbaring 12, 11).

Nyapostolske kristne oplever den Hellige Nadver ikke kun som "ihukommelseshøjtidelighed" ("gør dette til ihukommelse af mig!" Lukas 22, 19). Tværtimod er Guds Søn, som de troende ihukommer, midt iblandt dem. Det, der skete til frelse i fortiden, anskueliggøres i nutiden i den Hellige Nadver, det virker ud i fremtiden og munder ud i, at Kristus vil fuldende, hvad han har påbegyndt.

Den Hellige Nadver er desuden en glædens fest, en lovprisning og en taksigelse. Analogt med Mattæus 26, 27 og 1. Korinter 11, 24 udviklede sig i den urkristne tid navnet "Eukaristi" (tak).

Lige som Jesus tog brød og vin og "takkede" sådan træder menigheden med brød og vin frem for Gud, for at lovprise og takke ham for Sønnens for tjeneste.

204. Hvornår indstiftede Jesus den Hellige Nadver?

Før sin lidelse og død samledes Jesus med sine Apostle til den sidste fælles nadver og fejrede for første gang med dem den Hellige Nadver, som det er beskrevet i Lukas 22, 14-20.

205. Hvordan fejres den Hellige Nadver inden for en gudstjenestes rammer?

Efter prædikenen rejser menigheden sig og beder "Vor Fader". Derpå følger forkyndelsen af syndsforladelsen (frigerelse) gennem Apostlen eller det præstelige embede, der handler på hans vegne. Denne siger så offerbønnen og foretager udsomdringen af den Hellige Nadver. Derpå modtager først de præstelige embeder og bagefter menigheden den Hellige Nadver.

206. I hvilken sammenhæng står prædikenen med den Hellige Nadver?

Det forkyndte Guds ord, som kommer ud af Helligånden, virker ikke kun trættende, opbyggende og erkendelsesfremmende på de troende, men også oplysende og rensende.

Derigennem bliver forhåndenværende synder og alle slags mangler i åndslivet belyst. Dette vækker i de oprigtige, der er ærlige over for sig selv, erkendelsen om det, de har fejlet i tanker, ord, gerninger eller undladelser. Af den derigennem udvirkede anger opstår længslen efter at modtage nåde og tilgivelse og selv at tilgive alle.

Hvis man ikke åbner hjertet for Guds ord, hvis man ikke er rede til at ændre sindelaget og til at tilgive, eller man er en glemksom lytter (sammenlign Jakob 1, 25), så vil man nyde den Hellige Nadver uværdigt og spise og drikke sig selv en dom til (sammenlign 1. Korinter 11, 29).

207. Findes der skriftemål i den Nyapostolske Kirke?

Den nyapostolske kristen bekender sine synder, idet han beder i "Vor Fader": "Og forlad os vor skyld." Et specielt selvstændigt skriftemål i sammenhæng med gudstjenesten findes ikke. Uafhængigt deraf står det de troende frit for at henvende sig til Apostlen og mundtligt eller skriftligt at skrive særlige synder for ham.

Hvis nogen ligger for døden og har ønske om at skrifte, så kan i denne undtagelsessituation ethvert præsteligt embede tage imod et skrifte og på Apostlens vegne forkynde nåde og tilgivelse.

208. Hvilken betydning har bønnerne "Vor Fader" for den Hellige Nadver?

Bønnerne "Vor Fader", som bedes højt af hele menigheden, er den bøn, Herren selv har lært, og som indeholder tilbedelse, bøn for sjæl og legeme samt lovprisning. Enhver troende lægger det, han ved prædikenen har erkendt og angret, på det levende alter og bringer i bekendelsen af synderne, altså i oprigtig bød, og tillige i en barmhjertig tro, sit offer frem.

209. Hvordan lyder "Vor Fader"?

Vor Fader, du som er i Himlene!
Helliget vord dit navn;
komme dit rige;
ske din vilje på jorden,
som den sker i Himlene;
giv os i dag vort daglige brød;
og forlad os vor skyld,
vore skyldnere;
og led os ikke ind i fristelse;
thi dit er Riget og magten og
æren i evighed.
Amen (Mattæus 6, 9-13).

210. Hvilken betydning har frigørelsens ord?

Frigørelsens ord bevirker syndernes tilgivelse. Gennem forkyndelsen af ordene: "I vor Herres Jesu Kristi navn er jeres synder tilgivet og den Opstandnes fred være med jer", opfylder Apostlene deres opdrag, som Jesus gav dem med ordene: "Hvem I forlader synder, dem er de forladt, og hvem I nægter forladelse, dem er den nægtet" (Johannes 20, 23).

Forkyndelsen af syndernes tilgivelse gennem de præstelige embeder, der virker på Apostlens vegne, har den samme virkning.

211. Hvad er nødvendigt for at blive delagtig i frigørelsens ord?

For at blive delagtig i syndstilgivelsen kræves:

- den indest, at mennesket i sine ufuldkommenheder af egen formåen aldrig kan opnå den retfærdighed, der gælder for Gud,
- den oprigtige angret over erkendte svagheder og fejl og det alvorligt mente forsat, at overvinde dem,
- det hjertelige forlangende efter at blive forsonet med Gud,
- at man troende griber frigørelsens ord (Lukas 18, 13; 1. Johannes 1, 8, 9).

212. Hvad sker der ved udsondringen?

Apostlen eller det præstelige embede, der handler på hans vegne, udtaler om trent følgende ord:

"Jeg udsondrer brød og vin til den hellige nadvertjeneste. På det frembårne lægger jeg det på Golgata én gang bragte og evigt gyldige Jesu offer med ordene: Dette er mit legeme, som er brudt og givet i døden for jer, mit blod, som er udgydt for jer til syndernes forladelse. Så ofte, som I nyder deraf, gør det til min ihukommelse. Amen."

Brød og vin forandrer sig stofligt ikke ved udsondringen. I den åndelige virkelighed er de imidlertid blevet til det, hvortil de blev udsondret: Jesu legeme og blod.

213. I hvilken form gives den Hellige Nadver?

I den Nyapostolske Kirke fejres den Hellige Nadver med usymmet brød og vin.

I året 1917 blev det gennem Stamapostel Niehaus bestemt, at brød og vin gives i en hostie, der er dryppet med tre dråber vin.

214. Hvem har lov til at modtage den Hellige Nadver i den Nyapostolske Kirke?

Alle dem, der er besejlet, døbt eller optaget som gæster i menigheden i den Nyapostolske Kirke, er berettiget til at modtage den Hellige Nadver.

215. Hvorfor modtager også børn den Hellige Nadver, skønt de endnu ikke kan forstå dens betydning?

Da ifølge Jesu ord kun den har det evige liv, der spiser hans kød og drikker hans blod (sammenlign Johannes 6, 53-54), er den Hellige Nadver uundværlig for den af Gud ønskede udvikling af sjæl og ånd, uafhængig af, om mennesket er et barn eller en voksen. Når børnene allerede døbes med vand og med Helligånden, er deltagelsen i den Hellige Nadver også for dem uundværlig til bevarelse og fremme af det modtagne genfødelseliv. Dette er helt efter Jesu mening, som ikke ville, at man skulle hindre børnene, "thi Himmeriget hører sådanne til" (Mattæus 19, 14).

216. Hvordan modtager de nyapostolske kristne den Hellige Nadver, som på grund af sygdom ikke kan besøge gudstjenesterne?

Er søskende i længere tid forhindret i at besøge gudstjenesterne på grund af sygdom, gives dem med regelmæssige mellemrum den Hellige Nadver af et præstelig embede.

217. Hvor ofte fejres den Hellige Nadver?

Den Hellige Nadver fejres i gudstjenesterne om søndagen og på kirkelige helligdage.

c) Den Hellige Besegling

218. Hvad er den Hellige Besegling?

Den Hellige Besegling er uddelingen af Helligånden og dermed den væsentlige del af genfødelsen (Apostlenes Gerninger 8, 14-17; Efeser 1, 13. 14; 4, 30). Den er grundlaget for en fuldstændig fornyelse af det indre menneske (Romer 8, 9; 2. Korinter 5, 17; 1. Peter 1, 23; Jakob 1, 18; sammenlign også Ezekiel 9, 2-6 og Johannes' Åbenbaring 7, 3).

Gennem den bliver et menneske til et Guds barn med retten til Kristi arv (Romer 8, 17). Således er besiddelsen af Helligånden pantet til den evige herlighed (Johannes 3, 5; Efeser 2, 17-20).

Den Hellige Besegling kaldes også:

- dåben med Helligånd og ild (Mattæus 3, 11; Apostlenes Gerninger 1, 5)
- salvelsen med Helligånden (2. Korinter 1, 21. 22).

219. Hvordan modtog de første kristne Helligånden?

Gennem Apostlenes bøn og håndspålgelse blev de første kristne besejlet med Helligånden (Apostlenes Gerninger 8, 14-19; 19, 6; 2. Timoteus 1, 6). Høvedsmanden Kornelius og hans pårørende modtog Helligånden uden håndspålgelse, men inærværelse af Apostel Peter (Apostlenes Gerninger 10). Gud gjorde denne undtagelse, for at vise Apostlen, at også hedninger kunne blive delagtige i Helligånden.

220. Hvem uddeler Helligånden i vor tid?

Lige som i kirken virker Jesu Apostle også i den Nyapostolske Kirke, for at give Helligånden (sammenlign 2. Korinter 3, 6. 8).

221. Hvem kan modtage Helligånden?

Det menneske, som er rede og villigt til at modtage Helligånden, skal opfylde følgende forudsætninger:

Det skal have modtaget dåben med vand, gennem prædikens ord være kommet til troen på Apostlenes lære og have modtaget syndernes tilgivelse. Det skal bekende, at det er besluttet på at indrette sit liv på grundlaget af Apostlenes lære, som er Jesu lære.

Også børn modtager Helligånden ved håndspålgelse af en Apostel. Hos dem erstattes bekendelsen ved den forpligtelse, forældrene allerede har overtaget ved vanddåben, til at opdrage barnet i apostellæren.

222. Hvad bevirker besiddelsen af Helligånden i os?

Den velsignelsesrige udvirkning af Helligånden erkender vi på dens frugter (sammenlign Galater 5, 22). Den bevirker, at man stadig mere erkender Gud i hans virke i nutiden (1. Johannes 5, 20) og Jesu læres sandhed (1. Johannes 2, 27). Den muliggør tilberedelsen af vore sjæle til dagen for den Første Opstandelse (1. Korinter 15, 20-24; 1. Johannes 3, 1-3).

223. Virker Helligånden på samme måde hos alle besejlede?

Det gennem Helligånden fødte liv har brug for en bestandig pleje gennem det levende ord. Den Herre Jesus har i lignelsen om sædemanden og de fire slags jordbund vist hen på, at noget under udsæden faldt på vejen, noget faldt på stengrund, noget faldt iblandt tidsler og noget faldt i den gode jord (Mattæus 13, 4-9). Af det nævnte skriftord fremgår det, at frugtbareheden er forskellig endog i den gode jord. Sjæle, som ikke giver den modtagne Kristi Ånd plads til udfoldelse, falder tilbage i deres gamle væsen.

224. Hvad er følgen af et ligegyldigt sind og en skødesløs vandel hos besejlede?

Sådanne dæmper, undertrykker og bedrøver Helligånden (Efeser 4, 30; 1. Tessalonikerne 5, 19) og er i fare for at miste den forjættede fremtidige arv.

225. Hvilket er det største onde og den største synd, som ikke kan tilgives?

Det største onde er fratallet fra den levende tro (Hebræer 6, 4-8). Den største synd er bespottelsen imod Helligånden, for den kan ikke tilgives, hverken i denne eller i den kommende verden (Markus 3, 28-30).

5. Velsignelseshandlinger

226. Hvad er velsignelse?

I velsignelsen vender Gud sig til det oprigtigt bedende menneske og giver det sit velbehag, sin hjælp, nåde og barmhjertighed (sammenlign 4. Mosebog 6, 24-26). Dertil benytter han sin skabelses gaver og de af ham udvalgte velsignelsesbærere.

227. Hvilke særlige velsignelseshandlinger findes i den Nyapostolske Kirke?

I den Nyapostolske Kirke gives velsignelse til følgende begivenheder: Konfirmation, forlovelse, vielse, bryllupsjubilæer. Efter forældrenes ønske gives også velsignelse til den vordende moder.

Disse velsignelseshandlinger udføres af præstelige embedsbærere, der bliver betroet med denne opgave.

228. Hvad er konfirmationen?

Konfirmationen er den velsignelseshandling, ved hvilken konfirmanden selv overtager de forpligtelser, forældrene har indgået ved dåben og besejlingen. Fra dette tidspunkt af bærer konfirmanden over for Gud det uindskrænkede ansvar for sin gøren og laden.

229. Hvilke forudsætninger skal konfirmanden opfylde?

Konfirmanden skal opvise en levende viden om grundtrækkene i den guddommelige forløsningsplan. Han skal vide, at han hører til Guds folk og dermed er kaldet til at deltage i den Første Opstandelse. Han skal være underdelt i den nyapostolske tros lære og af hele sit hjerte være bestræbt på at indrette sit liv efter den.

230. Hvordan lyder konfirmationsløftet?

Jeg forsøger Djævelen og alt hans værk og væsen og overgiver mig dig, o treenige Gud Fader, Søn og Helligånd i troen, lydigheden og med det alvorlige forsat: At være dig tro indtil min død. Amen.

6. Den nyapostolske trosbekendelse og de Ti Bud

231. Hvordan lyder den nyapostolske trosbekendelse?

Den 1. trosartikel: Jeg tror på Gud Faderen, den almægtige skaber af himmelen og jorden.

Den 2. trosartikel: Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, vor Herre, udfanget af Helligånden, født af jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død, begravet, nedfaret til Dødsriget, opstanden fra de døde, opfaret til Himmelen, siddende ved Guds, den almægtige Faders højre hånd, hvorfra han vil komme igen.

Den 3. trosartikel: Jeg tror på Helligånden, en hellig apostolsk kirke, de helliges menighed, syndernes forladelse, de dødes opstandelse og et evigt liv.